

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: VED PROF. CHRISTIAN LÜTKENS DØD 1856

Citation: Hauch, Carsten: "VED PROF. CHRISTIAN LÜTKENS DØD 1856", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder*. - 1929, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-workid85497.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

VED PROF. CHRISTIAN LÜTKENS DØD 1856.

Aand, som Intet kunde bøie,
Ingen Sygdom, intet Savn,
Høie Sjæl, som Faa kun kjendte,
Fandt Du nu Din rette Havn?

249 Aldrig nogen Aand jeg mødte,
Mere fri og mere stærk,
Uberørt af Ros og Dadel,
Virked Du kun for Dit Værk.

Fri og stærk, trods Sygdoms Lænke,
Fast og tro, trods Verdens Svig,
Ubekjendt, og dog saa mægtig,
Uden Guld, og dog saa rig.

Større vist, end mangen Storhed,
Der dog prises høit paa Jord,
Aldrig, for at tækkes Nogen,
Har Du sagt et usandt Ord.

Til Du sank i Gravens Bolig,
Var Du stedse Sandheds Tolk,
Høit for Frihed slog Dit Hjerte,
Høit for Danmarks Land og Folk.

Faste Sjæl og stærke Tænker,
Med et Hjerte tro som Guld,
Skjøndt Dit ædle Hoved blegned,
Skjøndt Dit Legem sank i Muld;

Skjøndt besløret her Du vandred,
Bøiet længst mod Gravens Rand:
Skal Du hist dog mægtig straale,
Som en Sol i Aanders Land.